

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3051, fremsættelsen i tidenden sp. 3273).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Kaj Andresen: I det udvalg, som for tiden beskæftiger sig med folkeforsikringsloven med særligt henblik på invalidernes forhold, har også folkepensionisternes problemer været drøftet. Vi har til ministeren fremsendt en række spørgsmål vedrørende ventetillæg, ægteskabstillæg, zonegrænser og selv-pensionister, og jeg vil takke ministeren, fordi han bl. a. som besvarelse af disse spørgsmål har fremsat de foreliggende lovforslag. De imødekommer ønsker, som i hvert fald mit parti har, og når det er anset rigtigst at løse problemerne gennem selvstændige lovforslag, skyldes det blandt andet, at de ventetillægssatser, som foreslås ændret, ville træde i kraft pr. 1. april. Det må derfor håbes, at forslagene kan få en hurtig behandling her i tinget, da kommunerne skal have omregningerne i orden i denne måned.

Folkepensionsloven har nu virket i snart 3 år, og det er min opfattelse, at den med de forenklinger og forhøjelser, den indeholder, ude mellem folkepensionisterne er blevet følt som den forbedring, der var tilsigtet med loven. Der har naturligvis været ønsker om ændringer her og dér, og det er vel også rimeligt, at der efter den forløbne periode rettes på enkelte af lovens bestemmelser, hvor det tiltrænges.

Ministerens forslag går bl. a. ud på at ændre de regler om ventetillæggenes almindelige forhøjelse, som findes i den gældende lov. Det foreslås, at ventetillæg, som er tildelt før 1. april i år, bibeholdes i den hidtidige, lavere størrelse, mens ventetillæg opnået efter 1. april får den størrelse, som man vedtog ved folkepensionslovens gennemførelse i 1956. Det betyder en besparelse, hvis provenu derefter foreslås anvendt til en række forbedringer på forskellige om-

råder. Jeg kan anbefale denne ordning, som jeg oven i købet tror dækker, hvad der i 1956 fra alle sider var hensigten med ventetillægsordningen.

Det er vist også rigtigt, at enlige kvinder, som opsætter deres ansøgning om folkepension til den noget lavere alder 65 og 67 år, får et mindre ventetillæg. Men mon det ikke beror på en fejltagelse, når det større ventetillæg til de enlige, der opsætter ansøgning om folkepension til det 70. og 72. år, efter forslaget kun ydes til mænd? Der bør kvinderne vist have ligestilling, og det kan næppe være svært at ændre.

Det spørgsmål, man oftest møder både hos folkepensionisterne selv og i andre kredse, er spørgsmålet om zoneinddelingen og de deraf flydende forskellige ydelser i byerne og på landet. Det kan være svært at forstå, at når andre pensioner er ens uden hensyn til bopæl, skal folkepensionen have tre satser. Det er sikkert også rigtigt, at leveomkostningerne — måske bortset fra husleje — ikke er væsentlig forskellige rundt i landet. Jeg er derfor enig med dem, der mener, at vi må tilstræbe en ensartet folkepension overalt i landet. Vi foretog jo også i 1956 en vis tilnærmelse mellem zonerne, og det må være rigtigt, at denne tilnærmelse fortsættes i takt med de økonomiske muligheder.

Socialdemokratiet kan derfor kun være tilfreds med, at socialministeren ved denne, skal vi sige mindre revision af loven stiller forslag om at hæve grundbeløbene i zone III med 132 kr. og i zone II med 48 kr. Det er et nyt skridt i den rigtige retning. Socialministeren har tidligere oplyst, at en fuldstændig opretning til zone I's stade vil koste ca. 100 mill. kr., så er det rimeligt at lade det ske gradvis.

Folkepensionisterne har gang på gang fremsat ønske om at få forbedret forholdene for de ægtepar, hvor kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne for at få pensionen; det er oftest ægtepar, hvor hustruen er nogle år yngre end manden. Der ydes for tiden til dem — ud over folkepension som til enlige — et ægteskabstillæg på henholdsvis 612, 552 og 480 kr. årlig. Ved behandlingen af folkepensionsloven drøftede man muligheden af en forhøjelse eller graduering af tillæggen, men der opnåedes